

РЕШЕНИЕ

№ 880

гр. Перник, 18.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Цветелина Ч. Малинова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело №
20231720101526 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл.45 ЗЗД.

Производството е образувано въз основа на депозирана искова молба от Е.

И. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ***** № * чрез пълномощник,
съгл.чл.32, т1 ГПК адв. И. А. от АК-Перник, с която е предявен осъдителен иск за заплащане
на обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от стрес и
притеснения, както и психически дискомфорт причинени от извършено от ответницата Т. С.
К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ул. „***** № ** правно основание
чл.45 ЗЗД и чл. 52 ЗЗД и размер на иска от 5000 лв.

Ищцата твърди, че живее в съседство с ответницата, която отглеждала крава, която била
пускала често на паша в общинските ливади, която често била влизала в нейния двор и била
унищожавала нейните насаждения. Твърди, че на 04.07.2022 г. кравата на ответницата
отново била влязла в двора на ищцата и същата била започнала да я гони. На събитието
била присъствала ответницата и петгодишното ѝ дете. Посочва, че била направила
забележка на ответницата и между тях било възникнало спречкване. Ответницата се била
ядосала и била започнала да налага ищцата с тояга и да ѝ нанася удари по лицето. След като
си тръгнала ищцата била подала сигнал до 112. Заявява, че на следващия ден 05.07.2022 г.
била отишла на лекар и ѝ било издадено съдебно-медицинско удостоверение за нанесена
телесна повреда. Било се установило кръвонасядане и лек отток по лявата яблачна област,
кръвонасядане в седалището в ляво и в лявото бедро. От заключението на съдебния лекар се
било установявало, че нанесения побой на ищцата ѝ бил причинил физическо страдание и
психическа травма. Счита, че били изпълнени всички елементи на фактическия състав на чл.

45 ЗЗД, като от противоправните действия на ответницата били настъпили неимуществени вреди за ищцата като пряка и непосредствена последица, поради което следвало да бъде обезщетена. Позовава се на съдебна практика в този смисъл.

Иска се от съда осъждане на ответницата да заплати на ищцата обезщетение за нанесените ѝ неимуществени вреди, следствие непозволеното увреждане на 04.07.2022 г. в общ размер от 5 000 лв. ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба-05.04.2023 г., до окончателното изплащане на задължението. Претендират се разноси за адвокатски хонорар.

В срока по чл.131 ГПК отговор от ответната страна е постъпил. С него се оспорва основателността на претенцията и се моли съдът да отхвърли същата като неоснователна.

Заявява, че не е вярно, че живее в съседство с ищцата. Не отговаряло на истината, че била отглеждала крава, която била влизала често в двора на ищцата. На процесната дата ѝ се бил обадил нейн съсед, който ѝ бил казал, че ищцата била гонила нейната крава от двора на друг жител на селото Й. К.. Твърди, че тя била отишла в дворното място на последната и ги била заварила двете с ищцата, като кравата ѝ била извън двора и ѝ бил свален металния синджир. Ищцата била започнала да ѝ крещи, а с нея бил и петгодишния ѝ син. Била забелязала, че металния синджир на кравата бил в ръцете на ищцата, като тя била извън двора и се била доближила до оградата, откъдето ѝ била крещяла ищцата и я била поканила да ѝ го върне. Ищцата била започнала да замахва с тоягата към нея и детето ѝ, което ги било уплашило. Ответницата твърди, че за да предпази детето си от ударите с тоягата на ищцата ѝ била отнела тоягата. Ищцата била обидила синът ѝ, като детето било много разстроено от нанесената му обида. Била уведомила кмета на селото за случилото се и по нейн съвет се била обадила на 112, като я били свързали с полицейски служител. Не била удряла с юмруци и тояга ищцата. Същата неоснователно била подала жалба и била образувана пр.преписка № 2231/2022 г. на РП-Перник, която била прекратена с Постановление от 27.07.2022 г. на прокурор от РП-Перник, с което било отказано да бъде образувано досъдебно производство. Моли да бъде отхвърлен иска като неоснователен и недоказан. Претендира сторените по делото разноси.

Съдът с определение от 19.06.2023 г. е указал на ищеца, че негова е доказателствената тежест да установи, че спрямо него е осъществено описаното в исковата молба деяние /действие или бездействие/ от страна на ответника, че това деяние е противоправно, от него са му били причинени твърдените неимуществени вреди /причинна връзка между деянието и настъпилите вреди/, както и размера на вредите. Със същото определение съдът е указал на ответника, че следва да докаже твърдяните от него обстоятелство относно процесния деликт и да конкретизира дали прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата най-късно в първото по делото открито съдебно заседание преди приемането на проекто-доклада за окончателен.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Пернишкият районен съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявеният иск е допустим, поради което и следва да се произнесе по същество.

От фактическа страна:

На 04.07.2022 г. кравата на ответницата била влязла в двора на ищцата и същата била започнала да я гони. На събитието била присъствала ответницата и петгодишното ѝ дете. Ищцата била направила забележка на ответницата и между тях било възникнало спречкване. Ответницата се била ядосала и била започнала да налага ищцата с тояга и да ѝ нанася удари по лицето. След като си тръгнала ищцата била подала сигнал до 112. На следващия ден 05.07.2022 г. била отишла на лекар и ѝ било издадено съдебно-медицинско удостоверение за нанесена телесна повреда. Било се установило кръвонасядане и лек отток по лявата ябълчна област, кръвонасядане в седалището в ляво и в лявото бедро. От заключението на съдебния лекар се било установявало, че нанесения побой на ищцата ѝ бил причинил физическо страдание и психическа травма.

Видно от представеното по делото съдебно-медицинско удостоверение от 05.07.2022 г. при преглед от съдебния лекар същият е установил, че ищцата има кръвонасядане с лек отток по лявата ябълчна област и кръвонасядане по седалището вляво и по лявото бедро, като описаните увреждания били в резултат на действието на твърди, тъпи предмети и било възможно да са били получени по време и начин както е съобщила освидетелстваната, като са ѝ причинили страдание.

Видно от обясненията дадени от ищцата по реда на чл. 176 ГПК имотите, в които живеят страните по делото не са съседни, тъй като били на различни баири. Процесният имот бил наследство от нейния свекър и бил много наследниците, като и Й. К., която била снаха на нейната етърва също била наследник, но не се била интересувала от имота. Кравата на ответницата била влизала на 04.07.2022 г. в нейния двор, където имало ябълка и била повредила плодовете на дървото. Отрича да е наричала сина на ответницата „копелдак“.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел К.К., който е бил очевидец на инцидента на 04.07.2022 г. към 4-5 часа следобяд черната крава собственост на ответницата била влязла в двора на ищцата, като била скъсала мрежата за да яде ябълките, който били в двора на ищцата. Ответницата била дошла и започнала да бие ищцата с тоягата. Свидетелят бил видял как ответницата била блъснала ищцата и я била ударила с тоягата. След случая ищцата се била чувствала зле и се била страхувала да остава сама въкъщи. На процесната дата ищцата била пред къщата, а ответницата била с дете, когато я била ударила с тоягата.

За да установи гореизложената фактическа обстановка съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля К.К., които изцяло си кореспондират с писмените доказателства по делото, а именно с представеното от ищцата съдебно-медицинско удостоверение.

Представено е по делото постановление от 27.07.2023 г. на РП-Перник по пр.п. №

2231/2022 г., с което е отказано да бъде образувано досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер и преписката е прекратена. Същото не се ползва със обвързваща сила по отношение на изложените в него факти и обстоятелства, тъй като със задължителна сила се ползват само влезлите в сила присъди на наказателния съд по см. на чл. 300 ГПК и то единствено по отношение на извършване на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Признаването на факти и обстоятелства от страна на ищцата при снемането на нейни обяснения пред разследващите полицаи не може да се използва в настоящия граждански процес, тъй като това би противоречало на принципа за непосредственост на гражданския процес визиран в чл. 11 ГПК. Нещо повече в настоящия случай ищцата категорично отрича да е наричала детето на ответницата „копелдак“ и в подкрепа на това твърдение на ответницата не се събраха други доказателства.

От правна страна:

От правна страна за да бъде уважен иск с правно основание чл.45 ЗЗД ищецът следва да докаже наличието на неправомерно увреждане, т.е. противоправно поведение на ответника, вреди, включително техния размер, причинна връзка между поведението и вредите. Виновното поведение на ответника се презюмира с разпоредбата на чл.45, ал.2 ЗЗД, като подлежи на обратно доказване от същия.

Предвид гореизложената фактическа обстановка съдът намира за безспорно установено, че на процесната дата 04.07.2022 г. ответницата е извършила деликт по отношение на ищцата, като ѝ е причинила физически и психически болки и страдания, както и унижение, неудобство и срам от факта, че публично- в присъствието на други хора са ѝ били нанесени удари с тояга по главата и тялото. Ищцата се е страхувала в резултат на инцидента да остане сама вкъщи, което се установява от показанията на разпитания по делото свидетел Китов. Не се доказва защитната теза на ответницата, че ищцата била сама паднала, тъй като по мястото на което са били констатираны травмите от съдебния лекар в представеното по делото съдебно-медицинско удостоверение, а именно кръвонасядане с лек оток по лявата ябълчна област и кръвонасядане по седалището вляво и по лявото бедро не може да се получат едновременно при падане. Причинна връзка между нанесените удари с тояга и настъпилите увреждания на здравето на ищцата се установява от представеното по делото съдебно-медицинско удостоверение което кореспондира с показанията на свидетеля Китов, които са кредитирани от съда. Не се доказва по категоричен и безспорен начин провокиращо поведение от страна на ищцата, което да е в причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, а именно отпращането на обиди към детето на ответницата.

Предвид гореизложеното съдът намира, че искът е доказан по своето основание.

Освен гореизложените последици, касаещи физическото и психическото здраве на пострадалия съдът намира за нужно да отбележи и чувствата на унижение неудобство и срам, които е изпитал ищцата при процесния инцидент от факта, че публично- в присъствието на други хора сред които и дете са ѝ били нанесени удари с тояга. Следва да бъде отчетена и разликата във физическата форма и възрастта на страните по делото, които характеризират ищцата като видимо по- слабата страна в конфликта. Ищцата е 87- годишна

пенсионерка със здравословни проблеми, докато ответницата е на 45 години в разцвета на силите си, което предопределя и неравностойната позиция на страните в конфликта.

Предвид изложеното и имайки предвид продължителността на свързаните с увреждането болки и страдания- около един месец след боя, характера на уврежданията- кръвонасядане с лек оток по лявата ябълчна област и кръвонасядане по седалището вляво и по лявото бедро, извършеното лечение, възрастта на пострадалата, преживените от нея психически травми вследствие на побоя изразили се в изпитване на страх да остава сама къщи, както и в съответствие с принципа за справедливост на чл.52 от ЗЗД, настоящият състав намира, че сумата от 2000 лв. най-точно биха репарирали последиците от деликта. Предвид изложеното искът следва да бъде уважен в този размер, като ответникът следва да бъде осъден да заплати посочената сума. Искът следва да бъде отхвърлен за разликата над 2000 лв. до пълния предявен размер от 5000 лв. като неоснователен и недоказан.

На основание чл.86, вр. чл.84 ал.3 ЗЗД, ответницата следва да заплати и законната лихва върху главницата, считано от деня на увреждането- 04.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

С оглед изхода на делото съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 400 лв., представляваща направени по делото разноси, съобразно с уважената част на иска. Ответницата е ползвала безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, поради което на нейния процесуален представител адв. М. Г. М. от АК-Перник ищцата следва да заплати сумата от 480 лв., съставляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ответницата съобразно отхвърлената част на иска.

С оглед изложеното Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на правно основание чл.45 ЗЗД и чл. 52 ЗЗД Т. С. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ул. „***** № **, да заплати на Е. И. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ***** * № *, сумата от 2000 лв., представляваща обезщетение за причинените ѝ от ответницата неимуществени вреди за деяние извършено на 04.07.2022 г. и изразяващи се във физически болки и страдания, резултат от нанесени удари на ищцата с тояга и полученото от последните временно разстройство на здравето неопасно за живота, страхово- тревожни изживявания, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането- 04.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Т. С. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ул. „***** № **, да заплати на Е. И. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ***** * № *, сумата от 400 лв., съставляваща сторени по делото разноси съобразно уважената част на

иска.

ОСЪЖДА Е. И. К., ЕГН: ***** от с. *****, Община Перник, ***** № * да заплати на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, на процесуалния представител на ответницата адв. М. Г. М., ЕГН: ***** и адрес на кантората в гр. Перник, ул. „*****“ бл. **,вх.*,ап.** от АК-Перник сумата от 480 лв., съставляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____